

Un altre món és possible

Projecte de Cooperació des de Borbotó

La parròquia de Santa Anna de Borbotó recolza un projecte de Cooperació Internacional en la parròquia de Goumori, República de Benín, a l'Àfrica Central, on es troba el missioner valencià Guillermo Moret. La parròquia de Goumori fou erigida en l'any 2005, té 25.000 habitants i està situada a penes a 150 km del desert.

Les condicions de vida d'esta gent suponen un pas enrere en el desenvolupament del país, ja que no hi ha escoles, ni pous, i els xiquets s'hi ocupen de cuidar els animals fins que tenen edat per a treballar al camp. Quan visitem estes granges, els jóvens mostren cert interès per aprendre de llegir i d'escriure en la seua pròpia llengua, el baatonu, i en francès, que hi és la llengua oficial.

També la gent ens conta les dificultats per aconseguir aigua, perquè els falten els mitjans per a fer ells mateixos els pous, i han de recórrer llargues distàncies per a trobar aigua excavant clots en el llit sec dels rierols. La necessitat de l'aigua és primordial en estes terres per la gran sequera atesa la proximitat al desert. Encara que també tinga una època de fortes pluges torrencials, deixen poca aigua en el subsòl. Per tot això, l'alfabetització del jóvens i la perforació de pous són objectius prioritaris en l'acció social de la parròquia.

En este context s'hi està construint el complex educatiu i social de la parròquia de Goumori, que en una segona fase hi inclourà un internat per a estudiants que viuen lluny. Des de l'any 2005, la principal font de finançament del projecte és la que aporta la Cena de Solidaridad con Benín, de Borbotó, un poble de a penes 850 habitants, que enguany (2009) hi ha aportat 6.260 €.

CÀRITAS DIOCESANA FA UNA CRIDA A LA SOLIDARITAT AMB LES VÍCTIMES DE L'HURACÀ IDA AL SALVADOR

Càritas Diocesana de València ha encetat una campanya de recolzament als salvadorenys afectats pel pas de l'huracà *Ida* pel Salvador el passat diumenge 8 de novembre. Des de Càritas Diocesana es fa una crida a les comunitats cristianes i a tota la societat valenciana perquè reaccione generosament per tal de pal·liar el patiment de les persones afectades.

El pas de l'huracà *Ida* pel Salvador el passat diumenge 8 de novembre ha provocat enormes danys personals i materials en vivendes i infraestructures. Les localitats més afectades han sigut San Vicente, Verapaz, Tepetitán i San Cayetano Istepeque, i Tecoluca, en produir-s'hi gran lliscaments de terra procedents del volcà Chinchontepec. En el cas de Verapaz s'hi ha comptabilitzat la pèrdua del 40% de les vivendes.

Com a conseqüència de les inundacions i dels corriments de terra, la Càritas Salvadorenca ha confirmat, fins al moment, la mort d'un centenar de persones i la desaparició d'un nombre encara indeterminat, així com la destrucció de centenars de vivendes, la pèrdua de milers d'hectàrees de cultiu i el col·lapse de nombroses vies terrestres, de les canalitzacions d'aigua potable i dels instal·lacions de les línies d'electricitat.

Las comunitats afectades presenten unes condicions elevades de vulnerabilitat, per la qual cosa han sigut reassentades en albergues temporals que, amb la màxima urgència, s'han habilitat en cases comunals, escoles i esglésies.

La Càritas local està arreglant els productes que han considerat de primera necessitat –matalassos, mantes, aliments preparats, aigua potable, medicines i lots d'higiene personal-, que seran transportats fins a les zones afectades tan bon punt les vies d'accés hi tornen a ser transitables.

Càritas Diocesana de València està treballant amb la Càritas local des del 2003 en el departament veí de La Paz, invertint fins ara més de 800.000 euros entre fons propis i subvencions d'institucions valencianes. Per la seua banda, i amb motiu d'esta catàstrofe, Càritas Espanyola ha decidit l'enviament urgent d'una partida de 60.000 euros a la Càritas Salvadorenca per a recolzar les accions d'ajuda a les víctimes en esta primera fase de l'emergència.

Comptes «CÀRITAS CON EL SALVADOR-CENTROAMÉRICA»	
BANCAJA	2077-1277-10-3100146639
CAM	2090-5513-05-0200186677

EL PAPA CRITICA EN LA FAO EL «MALBARATAMENT» QUAN LA FAM ÉS CADA VEGADA MAJOR

El Papa Benet XVI ha denunciat el risc de que la fam arribe a ser considerada com part de la realitat dels països més pobres i afirmà que no es pot continuar acceptant l'opulència i el malbaratament «quan el drama de la fam és cada vegada major».

La fam és «el signe més cruel i concret de la pobresa», digué Benet XVI, i afirmà que no es pot oblidar que, entre els drets fonamentals de la persona, estan el dret a una alimentació suficient, sana i nutritiva, i el dret a l'aigua.

Benet XVI va denunciar l'augment dels preus dels productes alimentaris, la disminució de les possibilitats de la població més pobre i l'accés restringit als mercats i als aliments.

«I tot això mentre que es confirma que la Terra pot nodrir suficientment a tots els seus habitants», afegí el Papa, que assegurà que no existeix una relació causa-efecte entre l'increment de la població i la fam, «la qual cosa es confirma amb la destrucció deplorable d'excedents alimentaris en funció del lucre econòmic».

El Papa Benet XVI va subratllar que la fam no depèn tant de l'escassetat material com de la insuficiència de recursos socials. Al respecte, va dir que falta un sistema d'institucions econòmiques capaces, tant d'assegurar que es tinga accés a l'aigua i al menjar de manera regular, com d'afrontar les exigències relacionades amb les necessitats primàries i amb les emergències de crisis alimentàries reals.

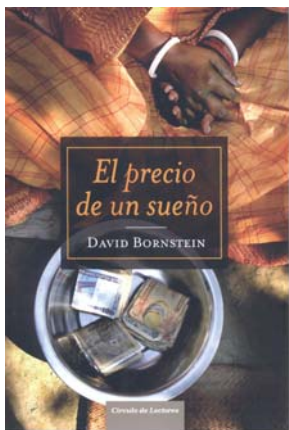
La declaració final de la Cimera Mundial sobre Seguretat Alimentària, organitzada per la FAO, va concloure el dia 18 de novembre sense grans èxits. Falta una forta voluntat política que es manifeste en un compromís real per tal d'aconseguir la reducció del nombre de persones que passen fam al món.

Per a llegir

“El precio de un sueño”

David Bornstein

Tots sabem que els bancs només concedeixen crèdits a les persones que poden demostrar certa solvència. Les seues portes estan tancades per als més necessitats perquè ningú espera que li tornen els diners prestats. Seria una bogeria concedir-los-en? Així doncs, eixa ‘bogeria’ porta més de vint anys succeint amb un èxit considerable. A Bangladesh, el Banc Grameen ha posat preu als somnis dels més desfavorits. Un preu, sense dubte, raonable.

En els últims vint anys, el Banc Grameen ha concedit microcrèdits per un valor de més de 1.500 milions de dòlars, destinats a fomentar el treball autònom dels camperols. L'esperit del microcrèdit és senzill: qualsevol pot ser capaç d'impulsar un negoci propi si se li facilita l'entorn econòmic adequat. Un pla idealista? Sí, per a molts. Però no per al fundador del Banc Grameen, Muhammad Yunus, qui en el 1983 va decidir apostar per la concessió de crèdits adreçats a fomentar la independència econòmica. I els números li han donat la raó: amb més de dos milions de clients i un

miler de sucursals, el Banc concedeix més de 40 milions de dòlars en nous crèdits al mes, el percentatge de cancel·lació dels quals és del 97% i... n'obté, de beneficis!

Per a reflexionar

«No pot haver-hi una societat pròspera i feliç quan la major part dels seus membres són pobres i desgraciats».

Adam Smith